طرح به مناسبت سالگرد ارتحال بنیانگذار جمهوری اسلامی - 12 /خرداد/ 1395

امام بزرگوار ما مظهر تجدید حیات تاریخی ملت ایران است. ملت ایران در طول قرنهای متمادی گذشته که اگر خیلی هم به قدیم نرویم، در همین قرنهای اخیر محکوم حاکمیت کسانی بود که اساس حکومت و مشروعیت آن ها متّکی به زور بود ؛ با زور و با راه انداختن کشتارها و حوادث خونین، بر سر کار می آمدند. حکام این کشور، مدّتی را با جبّاریت و استبداد و خودکامگی، زندگی می کردند. البته بعضی انسانهای باتوان و باعُرضه ای هم بودند که می توانستند در همان مدّت، لااقل اقتدار ملت ایران را به نحوی در میدانی از میدانها نشان دهند ؛ ولی بعضی همین را هم نداشتند! بعد هم که از دنیا می رفتند، وُرّاث آن ها فرزند آن ها، برادر یا برادرزاده ی آن ها بدون هیچ استحقاقی بر سر کار می آمدند ؛ بدون اینکه مردم، هیچ نقشی در گزینش، در انتخاب و در خواستن و پذیرفتن و پسندیدن آن ها داشته باشند. ملت ایران، قرنها این گونه زندگی کرده بود. آخرین آن ها همین حکومت وابسته و فاسدی بود که با کودتا سر کار آمد و در طول پنجاه و چند سال، با دیکتاتوری حکمرانی کرد و با چوب حراج زدن به هستی ملت ایران، سالهای آخر حکومت خود را گذراند.

1/فروردین/1378